

K. Danneffjold-Samsøe: Jeg skal ikke indlade mig paa halve Sandheder eller hele Usandheder, jeg skal ikke gaa ind paa Kjendsgjerninger, og heller ikke bruge mange Ord. Jeg vil kun gjøre den Bemærkning, at der var Noget, som en af de ærede Oppositionsmænd før sagde, som efter min Mening var fuldstændig rigtigt. Han sagde, at Landstinget herved gav Regjeringen et saa stærkt Tillidsvotum, at det næsten satte sig selv ud af Spillet. Det er efter min Mening fuldstændig rigtigt; men det er Landstinget aldeles nødt til at gjøre i dette Øieblik. Naar Landstinget har Valget mellem enten at støtte Foletinget, det vil sige at gaa ud i et Raas, hvor man ikke veed, hvor man ender, eller give Regjeringen det størst mulige Tillidsvotum, vælger det at støtte den Beslutning, der er foreslaet, hvorved netop Regjeringen faar det største Tillidsvotum.

Formanden: Den 3die Landstings- for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Th. Nielsen: Ja, til den 4de Landstingsmand for 1ste Kreds (Madsen) vil jeg bemærke, at naar han sagde, det var Kjendsgjerninger, det kom an paa, og ikke Ord, dem havde vi nok af, er jeg enig med ham deri. Jeg henviste ogsaa til Kjendsgjerninger, og da til den Kjendsgjerning, og jeg gjentager den, at dette Thing først her i Samlingen 1884 har forkastet den gamle Midlertidige, der havde været god nok i 35 Aar, og derefter gjentaget den samme Handling 3 Gange Aaret efter. Jeg henviste fremdeles til den Kjendsgjerning, at paa dette Finantslovsforflag, til hvilket disse Forslagsstillere opfordre Thinget til at give sin Tilslutning, er der indføjet jærlige Love af den mest omfattende Art, og naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Schlegel) bemærkede, at man ikke havde haft Veilighed til at rense Finantsloven — der var ikke Tid dertil — saa vil jeg sige: Ja, det maa staa for den ærede Ordførers Regning, hvorvidt der har været eller kunde blive Tid dertil eller ikke, men ved at stemme for dette Forflag giver man sin Tilslutning til en Politikk, som dette Thing paa tidligere Stadier paa det Bestemteste har fordømt.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Schlegel): Jeg forstaa ikke, hvad det ærede Medlem vil have, at vi skulle gjøre. Skulde vi opfordre Regjeringen til at udstede en tgl. Resolution for at forlænge Sessionen? Mener han, at det var lønligt?

Formanden: Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen: Da det har vist sig nødvendigt, at modsiges for ikke at betragtes som den, der har indrømmet, skal jeg gjøre den korte Bemærkning: Der er Intet af, hvad dette Thing tidligere har besluttet, som det fordommer ved den foreliggende Resolution.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingene.

Formanden: Jeg nævner, at Afstemningen er forlangt foretaget ved Navneopraab. Jeg oplæser først det foreliggende Forslag til Beslutning, hvorover der skal stemmes:

Det lyder som følger:

„Da Folkethinget har tilbageholdt Forslaget til Finantslov for 1890—91 saa længe, at det er umuliggjort Landstinget at underkaste dets Enkeltheder en Drøftelse,

beslutter Landstinget, i Tillid til, at Regjeringen ligesom i tidligere Aar ikke stiller større Krav, end hvad der anses for nødvendigt til Statsstyrelsens forsvarlige Vedelse, og idet Landstinget fralægger sig ethvert Ansvar for, at der ikke tilveiebringes nogen regelmæssig Finantslov for næste Finantsaar, efter som den hertil fornødne Forhandling mellem Thingene uden dets Skyld er affaaren,

at tiltræde Regjeringens Forslag til Finantslov for 1890—91 i dets Helhed med de til samme i Folkethinget af Regjeringen stillede Ændringsforslag“.

Afstemningen er forlangt af følgende Medlemmer: J. Pedersen, N. Hansen, H. C. Hansen, Casperen, Erikstrup, C. Nielsen, Th. Nielsen, Madsen, R. Jørgensen, Hauerslev, Dam, Schrøder og Strandstov.

Ved det derpaa foretagne Navneopraab blev, som nedenstaaende Liste udviser:

Det ommeldte „Forslag til Beslutning af Landstinget“ vedtaget med 40 Stemmer mod 13. (1 stemte ikke, og 11 vare fraværende),